

†

**ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ,
ΜΗΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΣΕΡΒΙΑΣ**

(ψαλλόμενα τῇ 6ῃ Μαΐου)

Ἐποιήθησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* Ἁγιον Ὄρος Ἄθως * βιη' * 2018 *

ΤΗ Σ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ,
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ,
ΜΗΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Ἰστῶμεν στίχ. Σ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια
γ' ἀναστάσιμα τῆς ἑορτῆς καὶ γ' τῶν Ἁγίων.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Τῆ σωφροσύνη συζῶσα, τῷ βασιλεῖ Συμεών, ὡσπερ ποτὲ ἡ
Ἄννα, τὸν Θεὸν παρεκάλεις, τὴν στείρωσίν σου λῦσαι, καὶ
δοῦναι καρπὸν, τῆς κοιλίας παμπόθητον, εἰσακουσθεῖσα δὲ
Σάββαν τὸν θαυμαστόν, Ἀναστασία ἐγέννησας.

Ὅτε ὁ ἔνδοξος Σάββας, τοῦ θείου ἔρωτος, τῷ βέλει
κατετρώθη, καὶ ἐν Ὁρει Ἁγίῳ, ὡς ἔλαφος διψῶσα, τῶν
μοναστῶν, θεῖον Σχῆμα ἐνδέδυται, τότε δυάδα κατέπεισε
γονικὴν, τὸν σταυρὸν Κυρίου ἄρασθαι.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ Βασιλείαν, Ἀναστασία σεμνή, ποθήσασα τὴν
κάτω, βασιλείαν ἠρνήσω, καὶ Σχῆμα ἐνδυθεῖσα σὺν Συμεών,
τῷ φρονίμῳ συζύγῳ σου, βίον μετήλθετε ἄμφω ὀσιακόν, καὶ
ἄγγέλους κατεπλήξατε.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Ὡς πολυανθῆ σε κῆπον θεοφυτεύτων
καὶ χριστομυρίστων ἀρετῶν, ὀρῶντές σε μήτερ ὀσία
Ἀναστασία, ἐξαποροῦμεν τὶ πρῶτον καὶ δεύτερον
ἐξαριθμῆσαι τοῦ θαυμασίου βίου σου. Τὴν νεανικὴν σου
παρθενίαν ἢ τὴν σώφρονα συζυγίανκ τὴν βασιλικὴν σου
μεγαλοπρέπειαν ἢ τὴν χριστοειδῆ ταπείνωσίν σουκ τὴν
φιλοστοργίαν τῆς μητρότητος ἢ τῆς φιλαγιότητος τὴν
μίμησινκ καὶ ὑπὲρ πάντα τὴν ὀλοτελῆ σου ἀφιέρωσιν τῷ
Κυρίῳ, σὺν τῷ ὀμοψύχῳ συζύγῳ σου Συμεῶν, τῇ προτροπῇ
τοῦ θεοχαρίστου υἱοῦ ὑμῶν Σάββα, τῆς δόξης τῶν
Ὀρθοδόξων Σέρβων. Ὅθεν ἀντιδώρως παρισταμένη νῦν
κατενώπιον τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ, αἴτησαι
πλουσίαν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπὲρ τῶν πίστει
τιμώντων τὴν πανίερον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

*Ψάλλομεν ἐν ἀναστάσιμον καὶ εἶτα τῆς Ἁγίας
στιχηρὰ προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ὡς γεναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς σωφρόνως τὸν βίον σου, συζυγίας διήνυσας, καὶ Χριστὸν
ἠγάπησας ὑπὲρ ἅπαντα, καρπὸν ἐδέξω δεήσεων, τὸν Σάββαν
τὸν ἔνδοξον, οὗ ταῖς θείαις προτροπαῖς, τὰ βασίλεια ἔλιπες
καὶ ἀνείληφας, μοναστῶν τὸν σταυρὸν Ἀναστασία, ὑπὲρ
φύσιν ἐδοξάσθης, τῇ ἀφθαρσίᾳ τοῦ σκήνου σου.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πρακτικῶς ἐξεδίδαξας, φιλοθέαις σου πράξειςιν, ὅσα
ἐξεργάζεται ὁ ὑπέρολογος, ἔρως Χριστοῦ παμμακάριστε, ὁ
βέλει καρδίαν σου, κατατρώσας θαυμαστῶς, βασιλείαν
λιποῦσάν σε, καὶ ταῖς τάξειςιν, μοναστῶν συνταγεῖσαν
θεοφρόνως, προτροπῇ Ἀναστασία, Σάββα υἱοῦ γλυκυτάτου
σου

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἀντεδόξασε Κύριος, σὲ δοξάσασαν ἄνασσα, Τοῦτον ὡς
προεῖρηκε θείῳ βίῳ σου, καὶ τύπον θείας ἀγάπης σε, ἡμῖν
ἐδωρήσατο, ἵνα γνῶμεν ἀσφαλῶς, βίου μέλλοντος ἔπαθλα, εἰ
τηρήσωμεν, ἐντολὰς τὰς Αὐτοῦ Ἀναστασία, καὶ ἀφθάρτου
Βασιλείας, οὕτως μετόχους ἐνδείξῃται.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ'.

Καὶ ψυχαὶ γηραλέαι θαυμαστῶς ἀνανεοῦνται, τῇ
ἀνακαινιστικῇ χάριτι, τοῦ ἐνδόξως Ἀναστάντος Κυρίου. Ὅθεν
καὶ Ἀναστασίας τῆς θεοφιλοῦς ἀνάσσης, τὴν ὑπαρξιν
ἐνδυναμώσας, ὡς ἔλαφον ταχυδρόμον ἀνέδειξε, τῇ ἀπορρόψει
τῶν βιοτικῶν ἡδονῶν καὶ ἀναλήψει τοῦ ἀγίου Σχήματος, ἐν ᾧ
θεαρέστως πολιτευσαμένη, εἴληφεν ὡς πιστωτικὸν βραβεῖον,
τῆς τοῦ λειψάνου αὐτῆς ἀφθαρσίαν, καὶ πρεσβεύει ἐν
παρόρησίᾳ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὰ ἱερά αὐτῆς
ἀθλήματα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῆς Ἀναστάσεως ἐπώνυμος μήτηρ,
τὸν πορφυροῦν τῆς βασιλείας μανδύαν,
τῶν μοναστῶν τῷ σχήματι ἀντήλλαξας σοφῶς,
ἅμα τῷ συζύγῳ σου, Συμεών ὁμοψύχῳ,
ῥήμασι ὑπέικοντες τοῦ υἱοῦ ὑμῶν Σάββα,
ὅθεν Χριστὸς σκηνώματα ὑμῶν,
τῇ ἀφθαρσίᾳ,
δικαίως τετίμηκε.

καὶ τῆς ἑορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

Κάθισμα ἀναστάσιμον, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὡς πάλαι Σαμουήλ, ἡ θεόψυχος Ἄννα,
ὡς δῶρον προσευχῆς, ἐκ Κυρίου εἰλήφει,
καὶ σὺ τῆς στειρώσεως,
τῶν εὐχῶν καρπὸν δέδεξαι,
Σάββαν μέγιστον,
Ἀναστασία θεόφρον,
ὅς ὠδήγησε,
Σέρβους φωτὶ τοῦ Κυρίου,
ὡς πλήρης τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐμπράκτως ἀπέδειξας πλουτὸν ἀγίας ψυχῆς, τὰ βίου
ἠδύνοντα, πρὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, σοφῶς ἀπορρίψασα, ὅθεν
Ἀναστασία, βασιλείας τῆς κάτω, δόξαν παρερχομένην,
ἀπηρνήσω σωφρόνως, καὶ θεῖον Σχῆμα τῶν μοναζουσῶν,
ἀναλαβοῦσα, ὁσίως διέπρεψας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Χριστὸν ἠγάπησας, ὑπερβαλλόντως,
καὶ ζυγῶ ὑπείξασα, τοῦ θεοῦ Σχήματος σοφῶς,
βίον ἐνάρετον ἔσχηκας,
ὄσιωθεῖσα, Ἀναστασία πάνσεμνε.

Ὁ Οἶκος

Τὴν ματαιότητα σοφῶς ἐναλλαγῆς τοῦ βίου,
κατανοήσασα σεμνή,
τοῦ θεοχαρίστου βλαστοῦ σου Σάββα τῇ ἐπαλείψει,
σὺν τῷ συνεύνω βασιλεῖ ὡς ἔλαφοι διψῶσαι,
τὰς ἀνακτορικὰς διατριβὰς κατελίπετε,
τὴν τοῦ Κυρίου μιμησάμενοι σωτήριον ταπείνωσιν.
Ὅθεν τὸ Σχῆμα ὑπελθοῦσα τῶν μοναζουσῶν σωφρόνως,
ταῖς θεαρέστοις ἀρεταῖς μεγάλως κατεκοσμήθης,
τύπος γενομένη χρισταγάπης τοῖς Ὁρθοδόξοις Σέρβοις,
καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευόντων τὴν εὐαρέστησιν
δεξαμένη, τῇ ἀφθαρσίᾳ τοῦ θεοῦ σου σκήνους ἐτιμήθης,
διὸ καὶ ἡμεῖς σε ὕμνοις εὐφραντικοῖς τιμῶμεν,

θεόφρον Ἀναστασία πάνσεμνε.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ΄ τοῦ Μηνὸς Μαΐου, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν τῆς
όσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας, βασιλίσσης τῶν Σέρβων
καὶ μητρὸς τοῦ ἁγίου Σάββα ἀρχιεπισκόπου Σερβίας.

Στίχοι

Σοφῶς λιποῦσα τῆς βασιλείας δόξαν,
Ἀναστασία, τέταξαι μοναζούσαις.

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συναξαριστοῦ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς Ἄννα πάλαι εἴληφε, Σαμουήλ εὐχῶν δῶρον,
οὕτως τὸν Σάββαν δέδειξαι, θεοχάριστον δόσιν, οὐ κατὰ
πνεῦμα θυγάτηρ, ἀνεδείχθης σωφρόνως, δόξαν ἀνάσσης
πρόσκαιρον, σὺν συζύγῳ λιποῦσα, καὶ μοναστῶν, Σχῆμα
ἐνδυθέντες Ἀναστασία, μεγάλως ἐκοσμήθητε, ἀφθαρσία
λειψάνων.

καὶ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Ψάλλομεν πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς δις
καὶ εἶτα στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας.
Ἦχος πλ.δ'. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Νόμοι τῆς φύσεως τρέπονται, ὅτε Χριστὸς βουληθῆ, καὶ
θαυμάσια γίνονται, ὡς περ πεπειράμεθα, καρποὶ ὄντες τῆς
πίστεως. Ἀναστασία σεπτὴ βασίλισσα, εὐχαῖς καρδίας,
στείρωσιν ἔλυσε, καὶ δῶρον εἴληφε, Σάββαν τὸν θεόφρονα,
ὅστις πατὴρ ἐγένετο, ταύτης ἐν Πνεύματι.

Τὴν κοσμικὴν ματαιότητα, Ἀναστασία σεμνή, ὡς μηδὲν τὸ
ὑφέλιμον, τῇ ψυχῇ προσφέρουσαν, ἀπεστράφης ὡς δίκαιον·
Εὐαγγελίου τηροῦσα ἀκρίβειαν, καὶ ἀρετὰς ἐνδυθεῖσα τοῦ
Πνεύματος. Ὅθεν χριστόγραφος, τῷ λαῷ σου γέγονα
ἐπιστολή,
ἅπαντας προτρέπουσα, πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ.

Ὅδοι Θεοῦ ἀκατάληπτοι, τοῖς ἀνθρωπίνως βιοῦν, ὅτι ὀπισθεν
κρύπτουσι, θησαυρὸν οὐράνιον, καὶ θεότητος μέθεξι. Ἄπερ
ποθοῦντες ὁ Συμεὼν ὁ σοφός, Ἀναστασία τε ὁμόφρων
σύζυγος,
οἵτινες ῥήμασι Σάββα καθυπέικοντες βλαστοῦ αὐτῶν, πάσας
ἀπηρονήσαντο βασιλικὰς ἡδονάς.

Ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου, Ἀναστασία σεμνή, ἐκαινίσθη ὡς
εἴληφας, Σχῆμα τὸ θειώτατον, καὶ πρὸς νίκας ἐφόρμησας,
ὡς ναῦς δὲ πλήρης ὄρμον κατείληφας, τοῦ γλυκυτάτου
Χριστοῦ τρισόλβιε, Ὅν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε
πόθῳ πολλῷ,
καὶ πανηγυρίζουσι τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Ὁ ὑπέρκαλλος ψυχεραστῆς Ἰησοῦς,
μυστικῶς κατέτρωσε τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
θεόφρον Ἀναστασία καὶ Συμεῶν θεονούστατε,
ὅτε τῇ προτροπῇ τοῦ κεχαριτωμένου βλαστοῦ ὑμῶν Σάββα,
βασιλικὴν ματαιοδοξίαν φαιδρῶς κατελίπετε,
διὰ τὴν ἀκατάλυτον Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Ὅθεν ὡς ἔμπνουν διαθήκην θείας ἀγάπης
τοὺς βίους ἡμῶν δωροφορήσαντες,
δέξασθε, δεόμεθα, χριστοτηθέντες ἄνακτες,
ὅπως αἰείποτε πρεσβεύητε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα ἢ τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου

*Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, Ἀποστολοευάγγελον
τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ὄσιακά.*

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια

Σύζυγος ὑπῆρξας ἰδανικῆ,
μήτηρ χριστοφόρος,
καὶ βασίλισσα θαυμαστή,
ὑπὲρ πάντα ὅμως,
ἐν μοναζούσαις ὠφθης,
σεπτὴ Ἀναστασία,
τύπος θεόγραφος.

Ὡσπερ πάλαι Ἄννα τὸν Σαμουήλ,
ἐκ Θεοῦ εἰλήφει,
οὔτω Σάββαν τὸν θαυμαστόν,
ὡς δῶρον ἐδέξω,
σεμνή Ἀναστασία,
μεθ' οὗ νῦν συναγάλλη,
εἰς τὰ οὐράνια.

Πεῖραν Βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
σχόντες ὁμοψύχως,
ἐχωρήσατε πρὸς αὐτήν,
Συμεῶν θεόφρον,
σεμνή Ἀναστασία,
καὶ Σάββα γένους Σέρβων,
πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Στίχοι

*Ὑψωσον χεῖρας, σεμνή Ἀναστασία,
Ὑπὲρ ὑμνούντων σε Χριστῷ Ἀναστάντι.*